

3/2011

Lintunen

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti

Tule luomaan kanssamme
uusi yhteinen perinnetapahtuma
lintuvaaralaisten iloksi!

JOULUVIRE

lauantaina 3.12. kello 15-17

Kokoonnutaan yhteen keskelle Lintuvaaraa
Rakennus-Vireen aukiolle, Uuttua ja postia vastapäätä.

Katso ohjelma seuraavalla sivulla!

Tule luomaan kanssamme uusi yhteinen perinnetapahtuma lintuvaaralaisten iloksi!

JOULUVIRE

lauantaina 3.12. kello 15 - 17

Keskellä Lintuvaaraa Rakennus-Vireen aukiolla, Uuttua ja postia vastapäätä.

Joulun tähti syttyy ja adventtiaika siirtää meidät joulun odotukseen.

Joulumuorin suuresta padasta riisipuuroa 2€ hintaan.

Kuka saa mantelin ja yllätyslahjan?

Jouluglögiiä lämmikkeeksi tarjoaa Omakotiyhdistys.

Tunnelmaa luovat lähikoulujen oppilaiden musiikkiesitykset.

Joulumarkkinoilla mm. kynttilöiden myyntipöytä sekä 8A luokan leirikoulua tukevaa myyntiä.

Tarjoamme myös muille vanhempainyhdistyksille ja luokkatoimikunnille mahdollisuutta varainhankintaan jouluisten tuotteiden myynnillä.

Varaa paikkasi Minttu Ollilalta 28.11. mennessä
(minttu.ollila@kolumbus.fi tai gsm 0400 852323 klo 15 jälkeen).

**Joulupukin vierailu ilahduttaa varmasti pieniä osallistujia.
Lämpimästi tervetuloa koko perheen voimin!**

Toivottaa Lintuvaaran Omakotiyhdistys r.y.

• IRROTA LIITTYMISKORTTI, TÄYTÄ JA LÄHETÄ HETI! • IRROTA LIITTYMISKORTTI, TÄYTÄ JA LÄHETÄ HETI! •

LIITTYMISKORTTI

☒ Olen paremman asuminen kannattaja ja haluan liittyä Suomen Omakotiliiton paikalliseen jäsenyhdistykseen. Lähetkää minulle jäsenkortti sekä tilisiirto jäsenmaksua varten.

Osallistun samalla arvontaan ja voin voittaa Viking Linen Helsinki - Tukholma - Helsinki risteilyn. Arvonta 13.12.

Etu- ja sukunimi	
Lähtöosoite	
Postinumero ja -toimipaikka	
Sähköposti	
Puhelin	☐ Tietojani ei saa käyttää suoramarkkinoituihin.
Paikallisyhdistyksen nimi (täytä, mikäli tiedät nimen)	
Jäsenhankkijan jäsennumero (täytä jos tiedät)	

Asun	☐ Aion hankkia omakotitalon	Äidinkieli	☐ Suomi
☐ omakotitalossa	☐ Minulla on vapaa-ajan asunto	☐ Ruotsi	
☐ rivitalossa			kunnassa
☐ paritalossa	☐ Haluan liittyä myös vapaa-ajan asukkaiden yhdistykseen.		

Suomen Omakotiliitto ylläpitää keskitettyä jäsenrekisteriä paikallisyhdistysten jäsenistä. Omakotiliitto voi luovuttaa jäsenen osoitteen tiedot tapauskohtaisen harkinnan perusteella ja kerrallontoisesti liiton yhteistyökumppanille. Kyse on talon jäsenien ja palvelujen markkinoinnista kirjeitse mutta joskus myös puhelimitse. Jos et halua jäsenetunnekkointia, voit asettaa suoramarkkinointikellon esimerkiksi sähköpostilla toimisto@omakotiliitto.fi tai nettiohjelmaan avulla www.omakotiliitto.fi/jasenhakemus/osoiteuudistus. Jos haluat poistaa suoramarkkinointikellon, se onnistuu edellä mainittuun tapaan.

Huom! Risteilyarvontaan osallistut vain tällä Liittymiskortilla. Netti/puhelinliittymisessä eri arvontapalkinnot.

03/11

Omakotiliitto maksaa postimaksun

Suomen OMAKOTILIITTO

Tunnus 5005655
00003 VASTAUSLÄHETYS

Täytä liittymiskortti ja postita tai faksaa numeroon 09 6803 7155. Voit liittyä myös netissä www.omakotiliitto.fi tai soittamalla 09 680 3710.

Kansikuva:
Reima Tahvanainen

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen johtokunnan jäsenet 2011:

Teijo Porkka (pj./siht)
050-3038285
teijo.porkka@gmail.com

Liisa Marjomäki
040-7509417
maiija-liisa.marjomaki@espoo.fi

Turo Heikkinen (vara-pj)
050-4839289
tjhFL@460com

Ahti Hurmalainen
0400-617843
ahti.hurmalainen@pp.inet.fi

Anne Kangas
040-5884496
anne.kangas@tieto.com

Arja Kangasharju
040-5000932
arja.kangasharju@espoo.opit.fi

Vesa Mäntymäki
050-3725025
vesa.mantymaki@isoworks.fi

Minttu Ollila
0400-852323
minttu.ollila@kolumbus.fi

Tuula Snow (talkkariyhteyshlö)
0400-604887
tuula.snow@gmail.com

Maija Tahvanainen (rah.hoit)
040-5944150
maiija.tahvanainen@leppavaaran-laskenta.fi

Yhdistyksen nettisivut sijaitsevat osoitteessa:
<http://www.lintuvaara.fi>

Olemme myös Facebookissa:
Lintuvaaran Omakotiyhdistys

Taitto: Reima Tahvanainen
Painopaikka: Hakapaino Oy,
Linnanherrankuja 18,
00950 Helsinki

Toimitus:
Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry
Levikki: 1800 kpl

PUHEENJOHTAJAN TERVEISET

Johtokunnan kuulumisia

Syksy on alkanut suunnittelemalla joulukuun alkuun meille lintuvaaralaisille uutta yhteisöllistä tapahtumaa. Tavoitteena on järjestää mukava joulunaloitustapahtuma Jouluvire, jossa voimme tavata toisiamme, tukea koululaisten leirikouluja hankkimalla jotakin myyjäisistä sekä kuunnella koululaisten musiikkiesityksiä puuron ja glögin nauttimisen lomassa. Lisää tietoa tapahtumasta on tässä Lintusen numerossa. Toivotavasti saamme tästä uuden lintuvaaralaisen perinteen aikaiseksi!

Lintuvaaran koulun tilanne

Tänä syksynä Lintuvaaran koululla huomattiin, että kattolumien pudotuksen yhteydessä koulun katto oli rikkoutunut, ja vesi oli päässyt turmelemaan luokkia. Lintuvaaran koulun järjestelyistä ja korjaussuunnitelmista saimmekin artikkelin tähän lehteen. Asia on luonnollisesti herättänyt huolta meissä vanhemmissa ja koululaisissa, olemmehan lukeneet iltapäivälehdistä melkein viikoittain homeen vaurioittamista kouluista ja työpaikoista. Kaupunki on kuitenkin saanut järjestettyä korvaavat tilat koululle, joten oppilaiden ja henkilökunnan altistuminen homeelle saadaan loppumaan. Uutta koulurakennusta saamme kuitenkin valitettavasti odottaa ainakin vuoteen 2015 asti.

Nuorten tilat

Moni meistä on kiinnittänyt huomiota siihen, että Lintuvaarassa ei ole juurikaan vapaa-ajan tiloja tarjolla nuorisolle. Tietojemme mukaan kaupunki suunnitteli nuorisotilan avaamista Lintumetsän koulun yhteydessä olevaan aikaisemmin neuvolan käytössä olleeseen tilaan. Valitettavasti tämä suunnitelma ei vielääkään toteudu, koska Lintuvaaran koulun oppilaita pitää siirtää pois kosteusvaurioiden turmelemista luokista 'evakoon' Lintumetsän koululle näihin tiloihin.

Suuret puut tontilla

Alueen rakentamisen tiivistyessä tulisi tontinomistajien kiinnittää huomiota suurten puiden aiheuttamiin ongelmiin, ei pelkästään omalle pihalle vaan myös naapureille. Voisiko ajatella, että asiaa tarkasteltaisiin hyvässä hengessä rajanaapureiden kanssa? Puun kaatamisen kustannuksia voisi myös jakaa sen naapurin kanssa, jonka tonttia puu varjostaa tai roskaa. Myrskyssä kaatuvan puun aiheuttamien tuhojen vastuukysymyksiä voisi myös miettiä ja toimia hyvän sään aikana heikkokuntoisten puiden poistamiseksi.

Omakotitalkkari

Omakotitalkkarimme työsuhte päättyi sovitusti marraskuun puolivälissä. Talkkari kertoi, että hän olisi voinut hoitaa huomattavasti suuremman määrän tehtäviä. Hyvänä puolena hänen kannaltaan asiassa on, että hän pääsi jatkamaan omakotitalkkarintöitä Kauklahdessa ja näin työttömyysaika katkesi ainakin yhdeksi vuodeksi. Johtokunta harkitsee keväällä talkkarin palkkaamista ensi kesäksi, mutta toivottavaa olisi että hyödyntäisimme talkkarin palveluita entistä enemmän. Tiedottamisessa meillä on aina parantamisen varaa, jotta palvelua tarvitsevat ottaisivat rohkeammin yhteyttä.

Marraskuisin terveisin,
t:Teijo Porkka
Lintuvaaran OKY, puheenjohtaja

Lintuvaaran koulu muutosten edessä

Lintuvaaran omakotialueen keskellä mäen päällä on kaunis koulurakennuksemme palvellut alueen perheiden lasten opiskelupaikkana noin 55 vuoden ajan. Koulu ja päiväkotit muodostavat kokonaisuuden, joka sopii erinomaisesti rakennuspaikkaansa kauniiden mäntyjen alle, ja edustaa 50-luvulle tyypillistä arkkitehtuuria.

Koulu on aikanaan rakennettu ilmeisen hyvin, sillä se on kestänyt suhteellisen hyväkuntoisena tälle vuosituhannele saakka. Aina silloin tällöin koululla piipahtaa ihmisiä muistelemassa omia kouluaikojaan rakennuksen varhaisvuosina, ja ihmettelemässä koulun muuttumattomuutta muuten niin muuttuvaisessa maailmassa.

Monia muita espoolaisia kouluja, jotka Lintuvaaran kouluun verrattuna ovat iältään olleet lapsenkengissä, on jouduttu viime vuosikymmenien aikana peruskorjaamaan. Lintuvaaran koulua on pidetty perusterveenä rakennuksena, minkä vuoksi aina jonkun muun suuremmassa hädässä olevan koulun remontti on viivästyttänyt suunnitelmia ja päätöksiä koulun perusparannuksesta. Vihdoin kuluneen kesän aikana saimme varmistuksen että kauan kaivattu koulun peruskorjaus ja laajennus saataisiin alkamaan syksyllä 2014. Valmistauduimme rauhalliseen suunnitteluvaiheeseen, ja iloitsimme päätöksestä, joka takaisi nykyaikaisemmat tilat vastaamaan tämän päivän opetuksen tarpeisiin. Laajeneva koulu toisi helpotusta myös alueen tilanteeseen, jossa lapsiluvun ennustetaan kasvavan lähivuosina uusien pienalueiden rakentamisen myötä.

Lukuvuoden alettua elokuussa 2011 koulussa havaittiin ongelmia, mitä ei koulussa aikaisemmin ollut esiintynyt. Yhdessä luokahuoneessa oli kosteusvaurioon viittaavaa epämiellyttävää hajua, ja melko pian elo-syyskuun runsaiden sateiden aikana huomattiin, että vettä tuli si-

sään rakennukseen useista kohdin. Kattovanhus ei enää ollut jaksanut lumivuosien paineita.

Tässä kohtaa Espoon kaupunki osoitti ripeytensä asioiden hoitamisessa. Koulumme hätähuuto otettiin vakavasti, tutkimukset aloitettiin välittömästi, ja kaupungin eri toimijat tekivät yhteistyötä ongelman ratkaisemiseksi. Välittömät korjaukset aloitettiin viipymättä. Marraskuun alussa saimme ympäristöterveydeltä kuitenkin lausunnon, jonka mukaan rakennuksen kokonaiskunto on sellainen, ettei siinä ole enää syytä opiskella.

Alkaa pitkä evakkoretki. Sivistystoimi sai tehtäväksi osoittaa uudet tilat koulumme 274 oppilaalle. Tehtävä ei ole helppo, sillä vapaita ja terveellisiä, koulunpitoon soveltuvia rakennuksia ei ole noin vain saatavilla. Loppulukuvuoden ajaksi pääsemme toisten koulujen hoteisiin ja parakkikouluratkaisua kaavailleen tuleville lukuvuosille ennen remontin valmistumista. Vanhempien kanssa keskusteltiin väistötila-asioista koulun vanhempainillassa 7.11. Suomenkielinen varhaiskasvatus- ja opetuslautakunta käsittelee väliaikaisten tilojen suunnitelmaa kokouksessaan 17.11.

Tämä kaikki aiheuttaa melkoisesti päänaivaa, sekä vaatii joustavuutta niin perheiden kuin koulun henkilökunnankin taholta. Joustavuus ja vaivannäkö kuitenkin kannattavat, kun tiedämme, että lapsille taataan turvallinen ja terveellinen opiskeluympäristö. Sen mitä kou-

lurakennukselle tapahtuu, näyttää tulevaisuus.

Paula Turkkila

Kaisa Alaviiri

rehtori

johtokunnan puheenjohtaja

Lintuvaaran koulun 6. luokkien muutto Lintumetsän kouluun

Joutuimme lähtemään Lintuvaaran tiloista, sillä sisäilma oli huonontunut. Luokissa oltiin silloin sitä mieltä, että muutto ei ollut huono asia eikä ihan hyväkään eli semmoinen OK juttu. Muuttomme Lintumetsän kouluun sujui hyvin

Mietimme luokassa, mitä hyviä ja huonoja puolia muuttamisessa on. Hyvät puolet ovat välipalan myynti, sisävälitunti, limukone, raikkaampi ilma ja ruokakin on parempaa. Huonot puolet olivat taas se, kun koulumatka piteni joillakin. Alussa meidän oli vaikea oppia, missä esim. englannin, ranskan, liikunnan, tekstiilin, teknisen ja musiikin tunnit olivat. Nyt ne on sitten opeteltu. Me olemme viihtyneet uudessa koulutilassa hyvin ja toivotaan, että tämä sujuisi tulevaisuudessa yhtä hyvin.

Ennen muuttoa Lintumetsän kouluun meidän 6. luokilla oli leirikoulu Anjalan nuorisokeskuksessa, Anjalankoskella. Meillä oli siis kaksi isoa asiaa tänä syksynä.

Jade ja 6A

Slämärit-juhlaa 30.11. Lintumetsän koulussa

Kuva palkintojenjaosta, kun joukkue sai komean viirin kouluunsa vietäväksi.

Vuosi sitten Lintusessa kerrottiin, kuinka Slämärit-toiminta on lähtenyt liikkeelle Lintu-vaarasta ja toiminta on ollut tällä seudulla aktiivista kaikkien yli neljän vuoden ajan, jolloin Slämärit on Suomessa toiminut. Lehden ilmestyttyä järjestettiin viime lukuvuoden loppujuhla, jossa Lintumetsän koulun joukkue komeasti saavutti suurimman pistemäärän ja ensimmäisen sijan. Pian on edessä uusi koitos - tämän lukuvuoden lopputapahtuma järjestetään Lintumetsän koulussa 30.11.

Vuosi sitten kuusi joukkuetta eri kouluista, sillä kertaa kaikki pääkaupunkiseudulta, kokoontui 8.12.2010 Tapiolan kulttuurikeskukseen kilvoittelemaan suurimmasta pistemäärästä, aidoimmasta sanomasta, parhaasta esityksestä, iskevimmästä säkeestä, parhaasta Kalevala-tulkinnasta ja raikkaimmasta esityksestä 6. - 9.-luokkalaisille tarjotussa nuorten lavaraunousjuhlassa. Tilaisuus kuului Kalevalan juhlavuoden tapahtumiin.

Slämärit-sääntöjen mukaan jokainen kahdeksan hengen joukkue oli valmistellut runon, joka pohjautui

teemaan (tuolloin Kalevalaan) ja toisen runon, jonka teema oli vapaa. Runot esitettiin neljän hengen ryhmissä. Tuomareina olivat Kalevalaseuran toiminnanjohtaja Ulla Piela, kirjailija Kaija Pispä ja opiskelija, släm-lähettiläs Oskari Parviainen.

Louhisalin lämpiössä oli tuttuun tapaan kihelmöivä tunnelma, kun mukana olleet joukkueet katsoivat monitorista toistensa esityksiä odotellessaan omaa vuoroaan päästä lavalle. Silloiseen Slämärit-kisaan osallistuivat helsinkiläiset Munkkiniemen yhteiskoulun ja Kruununhaan yläasteen oppilaat, Vantaan Vierumäen koulun joukkue sekä espoolaiset Vanttilan, Postipuun ja Lintumetsän koulujen slämäriläiset.

Suurimman pistemäärän saavutti tällä kertaa Lintumetsän koulun joukkue, joka sai näin ollen kouluun komean pääpalkintoviirin ja lisäksi oppilaat saivat henkilökohtaisina palkintoina koruja. Tuomaristo olisi halunnut palkita Lintumetsän koulun myös parhaasta Kalevala-tulkinnasta ja iskevimmästä säkeestä, mutta sääntöjen mukaan yksi joukkue voi saada vain yhden palkinnon. Alueemme yläkoululaisia edustivat tuolloin Lintumetsän koulun oppilaat Siiri-Maria Kalenius, Vilja Leikas, Anna Laakso ja Iida Ryyänen

Kalevala-teemaisessa tekstissä ja esityksessä sekä Niko Vainikka, Vilho Louhivuori, Tomas Terälä ja Melina Lehtinen vapaateemaisessa tuotoksessa. Runovalmentajana toimi runoilija Anja Erämaja, ja ryhmää ohjasi opettaja Inge Niemelä. Suurkiitos edustuksesta ja onnittelut vielä kaikille!

Tänä lukuvuonna loppujuhlaa vietetään Lintumetsän koulun salissa. Paikalle saapuvat pohjoisen Suomen edustajina Aleksanteri Kenan koululaiset Sodankylästä. Lisäksi tekstejä on hiottu jälleen Postipuun koulussa, joka viime vuonna palkittiin aidoimmasta sanomasta ja Vanttilan koulu, jonka esitys oli vuosi sitten paras. Mukana on tietysti myös vuodentakaisen Kalevalateemaisen kisan suurimmasta pistemäärästä palkittu lintuvaaralaisten edustusjoukkue Lintumetsästä.

Olette kaikki tervetulleita seuraamaan tapahtumaa Lintumetsän kouluun 30.11. klo 15 alkaen. Runoesitysten lisäksi väliaikaohjelmalla on myös nuorten tanssiesityksiä. Tulkaa kannustamaan jälleen Lintuvaaran nuorten jo viidettä vuotta jatkuvaan ryhmärunoprojektiin!

Kaikkien aiempien vuosien ryhmien tekstit ja kuvia kaikilta Slämärit-vuosilta on osoitteessa www2.edu.fi/lehtiverstas/lehdet/bird

Arja Kangasharju
Slämärit-koordinaattori

Ote Lintumetsän koulun oppilaiden Kalevala-teemaisesta runosta:

Laulan tahtoni taivaalle
ilmoitan ilmoille
kajautan korkealle
ylös ylös ylängöille.

Laulan tuulen tuivertamaan
taivahalle taivaltamaan
yli vuorten yli metsien
versien ja laaksojen.
Laulan meren pauhaamahan
aaltojansa avaamahan
vyörymään yli rantojen
kauheasti kohahdellen.

Laulan tahtoni taivaalle
Laulan kaiken paremmaksi

Uusi aluekeräyspiste Lintukorpeen

Kiinteistöjen sekajäteastioihin ja kaatopaikalle ei paljonkaan vietävää kerry, jos löytyy viitseliäisyyttä lajitella kartongit, lasit, pienmetalli ja energiajäte - ainakaan talouksissa, joissa biojäte kompostoidaan. Nyt Lintuvaaran alueella asuville on jätteiden vähentäminen ja kierrättäminen tehty entistä vaivattommaksi.

Syksyn aikana Lintukorpeen on perustettu aluekierrätyskeskus, jonka harmaasta keräysastiarivistöstä löytyy paikka paperille, keräyskartongeille, värilliselle ja värittömälle lasille, pienmetalleille ja jopa vaatteille, kengille ja käyttötavaroille. HSY, eli entinen YTV, tekee yhteistyötä UFF:n ja Fida-lähetystöjen kanssa, ja keräysastioihin jätetyt vaatteet, kengät, kodintekstiilit ja kierrätystavarat päätyvät myyntiin järjestöjen kirpputoreille. Keräysastioihin jätettävien vaatteiden tulee olla puhtaita ja kuivia ja ne pitää pakata suljettuihin muovikas-

seihin. Kierrätysastiaan pudotettavien käyttötavaroiden tulee tietysti olla särkymätöntä ainetta.

Kotitalouksissa syntyy valtavasti poltettavaksi sopivaa jätettä, mutta sitä ei HSY:n keräyspisteissä ote-

ta vastaan sen epätasalaatuisuuden vuoksi. Mutta muovipakkaukset, parittomat sukat, likaiset pahvit ja muun poltettavaksi soveltuvan aineksen voi viedä Selloon, jossa otetaan vastaan tätä energiajätettä. Ikävä kyllä energiajakeen kerä-

ysastiat ovat usein Sellossa tupaten täynnä, mutta toisaalta on hienoa, että niin monet ovat huomanneet, että Sellon kierrätysasemalle voi kauppa- tai kirjastoreissullaan käydä viemässä lajitellut jätteet kierrätettäviksi.

Konalan Sortti-asema palvelee arki-iltaisin kello 21:een ja myös siellä on autoilevien lintuvaaralaisten helppo asioida. Sorttiasemalla otetaan maksutta vastaan esimerkiksi ongelmajätteitä, elektroniikkaromua ja metallia. Puutarhajätteen ja risujen vastaanottohinta on 5 euroa / kuorma.

Keräyskartonki on maitotölkkejä ym. kevyttä pahvia, eikä edes mehutölkkiä muovikorkkeja tarvitse poistaa keräyskartongista. Aaltopahvikin olisi arvokasta kierrätettävää, mutta kotitalouksien pahvilaatikoille ei löydy kierrätysastioita, Oma ratkaisuni on ollut säilyttää pahvilaatikat litistettyinä varastossa ja ottaa ne mukaan Sorttiasemalle, kun tulee sinne muuta asiaa.

Paristojen ja pienakkujen keräys HSY:n kierrätyspisteissä päättyy vuodenvaihteessa, ja jatkossa helppointa on palauttaa paristot ja pienakut niitä myyviin liikkeisiin.

Vielä muutama muistutus lähestyvän joulun viettäjiille: lahjapaperit kannattaa ottaa talteen ja käyttää uudelleen - paperinkeräykseen niitä ei saa laittaa, sillä ne ovat sekajätettä. Kinkun ja kalkkunan paistorasvaa ei saa kaataa viemäriin. Sen voi laittaa jähmettyneenä kompostoriin tai sen voi pakata maitotölkkiin ja laittaa kovettuneena sekajätteeseen. Uudenvuoden tina sisältää runsaasti myrkyllistä lyijyä, joten sitä ei saa missään tapauksessa laittaa sekajätteeseen. Tinat voi valaa uudelleen vuodesta toiseen tai ne voi viedä vaarallisen jätteen keräykseen. Uuden vuoden perinteistä tinan valamisen voi jättää pois, mutta kannattaa silti vaalia toista perinnettä ja tehdä uudenvuoden lupaus, että yrittää ottaa askeleita kestävän kehityksen suuntaan.

Minttu Ollila

Omakotitalkkarimme Reijon työjakso päättyi lokakuussa

Meillä Lintuvaaralaisilla oli taas ilo saada keväällä yhteisöömme oma talkkari. Mutta "kuten aina" aika kuluu vinhaa vauhtia. Kesä vaihtui syksyksi ja Reijon viimeinen työpäivä talkkarina oli loka-kuun viimeinen maanantai.

Reijo Immanen haluaa kiittää meitä lintuvaaralaisia mukavasta yhteistyöstä!

Reijo toimi ensimmäistä kertaa talkkarina, mutta innostui työstä niin, että jatkaa talven ajan toisen omakotiyhdistyksen leivissä. Hän oli hyväntuulinen, mutkaton ihminen ja tuli hyvin toimeen lintuvaaralaisten kanssa. Työtehtävänsä hän hoiti moitteettomasti.

Kalenterin työtehtävämerkinnöistä selvisi, että ruohonleikkuu, pensasaitojen leikkaukset ja aitojen maalaukset olivat taas etusijalla. Ikkunoiden pesukin sujui häneltä sutjakkaasti.

Kertauksena talkkarin palveluiden saamisen pääperiaatteet:

- palvelun saajan tulee olla Lintuvaaran omakotiyhdistyksen jäsen. Mikäli et ole vielä liittynyt jäseneksi, käy se kätevästi tämän lehden sivuilla olevilla ohjeilla
- talkkarin työehtojen mukaan pääsääntöisesti tulee toimia iäkkäiden ihmisten apuna, mutta ajan riittävyyden mukaan tarjotaan apua myös lapsiperheille ja muille halukaille
- työ tehdään asukkaan omilla välineillä
- katolle tai puuhun ei nousta, eikä moottorisahaa käytetä.

*Kuva ja teksti Tuula Snow
omakotitalkkarin yhdyshenkilö,
Lintuvaaran OKY*

Kiitos Reijo!

”Lisälasi” ikkunaan

Kylmä kuisti haluttiin saada pysymään talven yli plussan puolella, mikä sähkölämpöpatterilla onnistuukin helposti. Tila ei kuitenkaan ole lämmitettäväksi suunniteltu: eristys on vaatimaton ja kakasilaiset ikkunat hohkaavat kylmää sekä jäätyvät talvela. Lattiankokoinen matto ja pari kerrosta hengittävää tuulensuojalevyä tekivät lattiaasta lämpimämmän tuntuisen, mutta ikkunoillekin piti tehdä jotain.

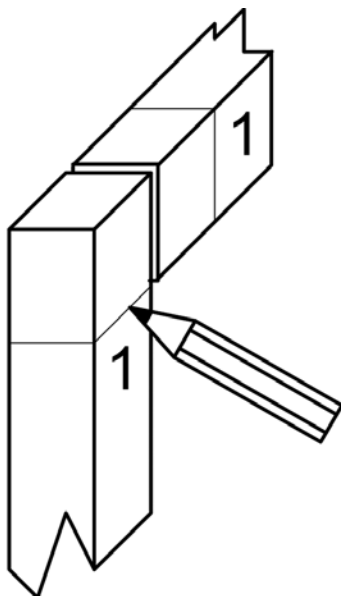
Ikkunaremonttia huomattavasti yksinkertaisempi ja halvempi keino on lisätä ikkunoihin lämmittämällä muotoon kutistuva kalvo. Kalvoa valmistaa ainakin Tesa, tuotemerkillä Thermo Cover, jota saa vaikkapa Sellon Clas Ohlsonista. Kalvot on tarkoitettu kiinnitettäväksi kaksipuoleisella teipillä ikkunanpieliin, mikä on hankalaa jos tahtoo kalvot

kesäksi pois tieltä. Ikkunat saattavat myös olla syvennyksessä, niin että kalvo estäisi ikkunautojen käytön kokonaan. Ratkaisuna näihin ongelmiin on kalvon kiinnittäminen hyönteisverkon tapaan irralliseen kehykseen. Samoilla ohjeilla voi tehdä hyönteisverkon kehyksen, kunhan mitoittaa raot pienemmiksi ja jättää tukiriman pois. Hyönteisverkko kun ei tarvitse tiivistettäkään eikä tukea.

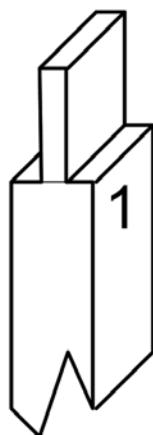
Toisin kuin hyönteiset, kylmyys pääsee sisään kapeastakin tiivistämättömästä raosta, joten ikkunakalvon kehys kannattaa tiivistää. Kehys mitoitetaan puolisen senttiä pienemmäksi kanttiinsa kuin aukko johon se on tarkoitettu, jolloin reunoille mahtuu kapeahko tiiviste-nauha. Noin 10-20 mm x 20-50 mm rimasta sahataan kaksi aukon pitemmän sivun pituista (miinus mainittu 5 mm), sekä kolme lyhyemmän sivun pituista (miinus 5 mm) rimaa. Jos ikkunan pitempi sivu on alle puoli metriä, voidaan jättää kolmas

rima pois. Muuten kannattaa lisätä suunnilleen keskelle tukirima, ettei kalvo kiristyessään vedä sivuja mukalle.

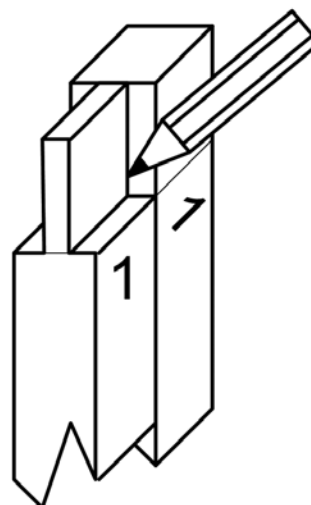
Rimat, toistaiseksi pois lukien tukirima, asetellaan oikeaan järjestykseen. Päistä merkataan naapurukset, eli 1-1, 2-2, 3-3, 4-4. Merkkejä ei kannata tehdä ihan päihin, koska niistä tullaan sahaamaan paloja pois. Päihin piirretään viiva ympäri, käyttäen mittana naapuririmaa. Sahataan vannesahalla, tai vaikkapa japanilaisella kapeateräisellä Gyo-kucho-sahalla, jokaisen riman toisesta päästä molemmin puolin noin paksuuden kolmanneksen levyinen palanen pois. Vannesahalla kannattaa sahata ohjuria käyttäen saman verran molemmilta puolilta kaikista rimoista. Sovitetaan sahatut päät naapuriensa viereen ja piirretään terävällä lyijykynällä sahausjälkiä pitkin merkkiviivat sahaamattomiin päihin. Sahataan viivojen sisäpuolelta, taltalla tai sahalla poistetaan keskimmäinen palanen. Vannes-

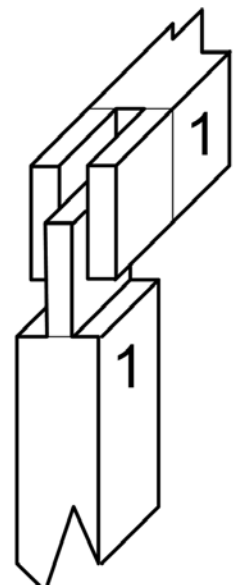
1. Asettele rimat
2. Merkitse järjestys
3. Piirrä päiden ympäri apuviivat

4. Sahaa kolmanneksen palat pois

5. Merkitse hahlon reunat
6. Sahaa hahlo

7. Sovita osat
8. Tarvittaessa viilaa hahloa leveämmäksi

halla ohjurilla levennetään ensimmäistä hahloa vähän kerrallaan kunnes osat sopivat. Sitten samoilla asetuksilla sahataan loput päät. Sovitetaan palaset keskenään. Viilataan/sahataan lisää tarvittaessa. Liimataan ja tarkistetaan ristimitt ja annetaan kuivua.

Liiman kuivuttua lisätään mahdollinen keskirimma; tälle voi työstää urat kehukseen ja vastaavat syvennykset keskirimmaan tai yksinkertaisesti liimata ja mahdollisesti naulata pienillä nautoilla päistään paikoilleen. Kiristetty kalvo sekä reunatiivisteet kuitenkin puristavat keskirimman paikoilleen.

Tämän jälkeen on sopiva hetki lisätä tiivisteet; esim. 1,5-3,5 millin raolle tarkoitettua tiivistenauhaa kierretään kehysten ulkoreunan ympäri, painellen huolellisesti paikoilleen.

Sitten päästäänkin sovitteluun kalvoa. Kalvopakettien mukana tulevista teipistä leikataan sopivat pätkät ja liimataan joka syrjälle. Kalvosta leikataan hieman kehystä

suurempi ruutu. Teipistä poistetaan muutama sentti suojakerrosta toisen pidemmän sivun keskeltä, kiinnitetään kalvo siihen. Poistetaan suojakerros vastapuolen keskeltä, vedetään kalvo suoraksi siihen. Poistetaan suojakerros toisesta päästä sekä sen ja jo kiinnitettyjen kohtien väliltä. Otetaan kalvon kulumista kiinni ja vedetään koko puolisko kalvoa mahdollisimman sileänä teippeihin kiinni. Sama tehdään toisella puolella. Painellaan huolellisesti kalvo kiinni teippeihin. Älä suuremmin kiristä vielä, kalvo kyllä kiristyy ja tasoittuu kun hiustenkuivaaja otetaan käyttöön. Kehyksen yli menevä kalvo leikataan saksilla pois. Teipin yli kannattaa vähän jättääkin, niin on varaa, jos tulee kiristettyä niin liikaa että teippi pettää.

Ennen paikoilleen asettamista kiinnitä yläreunan keskelle tai yläkulmiin koukut tms. vetimet joilla kehysten voi keväällä vetää irti. Merkitse viimeistään tässä vaiheessa, mikä kehys kuuluu mihinkin ikkunaan. Paina kehys paikoilleen varovasti, tarvittaessa paina tiivis-

teitä sopivalla litteällä esineellä avustaen.

Kalvon kiristäminen on jätetty viimeiseksi, eli se tehdään vasta kun kehys kalvoineen on jo paikoillaan, koska kalvo halutaan sileäksi juuri tässä asennossa ja löysä kalvo kestää paremmin käsittelyä asennusvaiheessa. Hiustenkuivaajalla aletaan lämmittää kalvoa mahdollisimman tasaisesti kaikkialta, ensin 30-50 sentin päästä, kuivainta nopeasti liikuttaen, sitten hitaammin ja lähempää, kunnes kiristyminen alkaa näkyä. Kun kalvo on suurin piirtein sileä, keskitytään paikkoihin, joissa on vielä ryppyjä. Kiristämisessä ei kannata vielä ahnehtia täydellistä sileyttä, koska kalvo kutistuu vielä itsestään. Lopullinen siloitus kannattaa tehdä vasta parin viikon tai mielellään kunnan pakkasien jälkeen. Ennen tätä loppusiloitusta kannattaa taas painella kalvoa teippeihin. Kunnolla siloitettuna kalvo on käytännössä näkymätön ja huurua tai jäätä ei tule jos tiivisteet vain ovat kunnolla kiinni.

Turo Heikkinen

**OLETKO KOSKAAN MIETTINYT
KUINKA PUHDASTA ASUNTOSI SISÄILMA ON?**

Likaiset ilmanvaihtokanavat ovat terveysriski!
Kanaviston puhdistus tulisi suorittaa 5-10 vuoden välein.
Joten miten on teidän ilmanvaihdon puhdistuksen laita?

**Älä epäröi ottaa yhteyttä ja kysyä tarjousta
joko netin kautta tai puhelimitse.**

Puh. 010 281 2871 tai 010 281 2872 • www.mjilma.fi

Kuljen aamuisin koirani kanssa jo vuosia vakiona pysyneen lenkin, johon kuuluu vaihtelevaa maastoa metsässä, isoja peltoaukeita, ja myös ihmisen enemmän muokkamia kohtia. Yhdessä niistä polku kulkee hevostallin ohi. Varpuset mekastavat lentessään pensaissa ja sisään ja ulos tallirakennusten rikkoutuneista ikkunoista ja nenään tuntuu miellyttävä, lapsuusmuistojakin herättävä hevojen haju.

Koira haistelee myös innokkaasti niin kuin lajinsa edustajille kuuluu. Erityisen tärkeitä ovat ”postilaatit”, paikat joissa koirapolut risteytyvät, ja joihin jätetään ehkä tärkeitä viestejä, joita me vain emme osaa tulkita. Koira ei kuitenkaan näytä olevan kiinnostunut kaikista hajuista. Esimerkiksi tuore ketun haju, joka pistää jopa omaan huonosti toimivaan hajuaistiini, ei aiheuta mitään erityistä innostusta koirassa, eivät myöskään jäniksen jäljet, mutta jos kohdalle sattuu oravan tuore polku, on koiraa suorastaan vaikea pidätellä ryntäämässä perään.

Miksi koira reagoi niin eri tavoin eri eläinten hajuille? Ainakaan nykyinen koirani ei ole koskaan tavannut kettua, jäniksiä kyllä on kulkenut talomme pihamaalla ja seinustoilla, joskus niitä on yhdessä nähtykin. Ja oravia. Ja reagoitu haukkumalla, niin kuin vahdin pitääkin. Koiralla näyttää olevan vaistonvaraista tietoa siitä, mitä kukin haju voi merkitä ja miten siihen tulisi reagoida. Ehkä evoluution kuluessa hajun ja mielen yhteispeli on muovautunut niin, että vain koiran kannalta taroituksenmukaiset hajut tunnustetaan, muita ei, ja näin säästetään sekä muisti- että päättelykapasiteettia hyödyllisiin tehtäviin.

Selitys tuntuu hyvin luontevalta ja uskottavalta sitä taustaa vasten, jota koulussa oppimamme ja ylei-

sesti hyväksytyt käsitykset muodostavat. Eläimillä on vaistonvarainen kyky reagoida taroituksenmukaisella tavalla. Joissakin tapauksissa tämä käyttäytyminen voi toimia täysin ilman ”opettamista”, kuten vaikkapa käenpoikasella, joka oppii käen tavoille, vaikkei koskaan ole tavannut biologisia vanhempiaan. Useimmiten lienee kuitenkin kyse siitä, että asioihin tutustuminen laukaisee oikean valmiuden, asiat opitaan.

Koirista on myös helppoa poimia esimerkkejä siitä, että mitä tahansa ei opita. Jokainen koirankasvattaja tietää, etteivät koirat tahdo oppia edes ihmisen kannalta tarpeellisia asioita. Miten tällainen valikoiva oppimiskyky voisi selittyä? Toimiiko ihmisellä samanlainen järjestelmä? Onko niin, että haistamme, maistamme ja opimme vain sellaisia asioita, joille meillä on biologinen ”vaistonvarainen” valmius?

Puheen oppimisesta tiedämme, että puhekeskusta täytyy käyttää tietysti iässä hyvän kielellisen ilmaisuuden oppiaksemme. Oikean ajankohdan sulkeuduttua, ei parhaita oppimisen edellytyksiä enää ole. Jos stimulaatio on tapahtunut oikein, muovautuu kielellinen ilmaisumme tiettyjen kaavojen mukaan täysin riippumatta siitä, minkälaista sian-saksaa ympärillämme kuulemme. Tunnetaan esimerkkejä saarista, joille on muuttanut monenkielisiä uudisasukkaita, ja aluksi niissä on syntynyt rakenteeltaan sekavia sekakieliä, joilla asiat on saatu toimitettua. Mutta kun tämä sekakieli on kerran kulkenut kasvavien lasten puhekeskuksen oppimismekanismin kautta, toisin sanoen siirtynyt seuraavaan sukupolveen, se saa muodot, jotka noudattelevat kielten yleisiä lainalaisuuksia.

Näyttää siltä, että niin aistien kautta vastaanotettavat signaalit kuin niiden johdosta tapahtuva oppiminen ja sitä seuraava käyttäytyminenkin ovat sidoksissa elimistöm-

me biologisiin rakenteisiin. Ei ole varmaankaan mahdotonta uskoa, että tietty ärsyke aiheuttaa meissä tietynlaisen mielikuvan, mutta täsmälleen sama ärsyke aiheuttaa koiralla toisenlaisen mielikuvan.

Tästä voidaan edetä mielenkiintoihin spekulatioihin. Jos biologinen rakenteemme säätelee ulkoisten ärsykkeiden aikaansaamaa vastetta mukaan lukien sen mitä painuu muistiimme tai sen minkälaista tahotilaa ärsyke aiheuttaa, on loogista olettaa, että oppimamme asiat, niistä syntyvät muistikuvamme ja jopa tekemämme johtopäätökset ovat lopulta rajallisten biologisten ominaisuuksien säätelemiä. Eli kääntäen, että nämä samat biologiset raamit antavat myös sisällön omien ajatustemme ja kokemustemme muodostamalle kokonaisuudelle.

Minä ja koiramme aistimme, opimme ja tajuaamme asioita sen mukaan, miten meidän vastaanottojärjestelmämme on rakentunut. Ja koska asiat ovat oikeasti aina paljon monimutkaisempia kuin ”päältä katsoen” näyttää, tunnetilamme ja tahtotilamme meissä muodostamat mielikuvat ja sisällöt ovat nekin ilmeisesti määräytyneet biologisella pohjalla olevien rakenteiden aikaansaamien rajoitteiden mukaisesti.

Vaikka kuvittelemme olevamme kaikkietäviä, voi havaintomaailmamme ja ymmärryksemme piiri olla paljon rajoitetumpi kuin osaamme ymmärtää. Huolimatta yksityiskohtiin ulottuvasta biologisesta ja psykologisesta tietämyksestämme emme vieläkään osaa kysyä koiraltamme mitä se ajattelee tai miten se tuntee. Tekisi mieleni saada selville esimerkiksi näyttääkö sama maisema, jota itse pysähdyn ihailemaan, kauniilta myös koirani silmillä katsottuna. Tai tuleeko koirallekin puhuttelevan luonnonkauden kokemuksen hetkinä jumala mieleen.

LEPPÄVAARAN URHEILUPIUSTOSSA

AVOINNA maanantaista sunnuntaihin 08:00-20:30

KOTILOUNAS BUFFET
klo 10:30-13:00,

Lounas 8,30€, keittolounas 6,50€, keitto-salaattilounas 6,90€, seniorihinta buffeelle 6,50 €

TERVETULOA!

WWW.MILISFOOD.FI

Puhallusvillan ryhmäostot

Sulaako lumi katolta jääksi räntneihin? Puhallusvillan lisääminen yläpohjaan saattaa auttaa.

Ota yhteyttä, jos haluat lisää tietoa: villa@lintuvaara.fi, tai katso www.lintuvaara.fi.

HUOMIO! KAIKKI MUKAAN!

Senioriluistelut alkaneet

Leppävaaran Reebok-areenalla
vapaavuorolla tiistaisin
klo 11 - 12.

Etsi kaapin pohjalta luistimet,
lämpimät vaatteet, ennakkoluuloton mieli!

Tuloksena tyytyväisyys ja liikunnan ilo!

Nähdäänkö hallilla?
Kysyy Tuula Snow

Autorisoitu
taloushallintoliiton jäsen

Taloushallinnon asiantuntijayritys palveluksessasi

- yritysten perustaminen
- kaikki taloushallintopalvelut
- sähköinen laskutuspalvelu
- palkkahallinto
- verotuspalvelut

Puh. 09-541 7275 • www.leppavaaranlaskenta.fi

LEPPÄVAARAN LASKENTA OY
Lars Sonckin kaari 14, 02600 ESPOO

LINTUVAARAN KIOSKI

TARJOUKSET

TÄYTETTY PATONKI
3⁰⁰

COCA-COLA 0,5 L
1⁵⁰

BATTERY 0,33 L
2⁸⁹

JUHLA MOKKA
KAHVI
1⁰⁰

**MEILTÄ MYÖS DNA JA SAUNALAHTI PREPAID-LIITTYMÄT
SEKÄ PUHEAJAN LATAUS!**

AVOINNA
ARK 8-21
LA 10-21
SU 12-21

09-2211032

LINTUVAARANTIE 46-48, 02660 ESPOO

Espoon kaupunki rakentaa kunnallistekniikkaa Lintuvaarassa

- Mitä kiinteistönomistajien pitäisi tehdä?

Artikkeli perustuu kahden kuntalaisen omiin selvitystöihin, eri lähteistä saatuihin tietoihin ja kirjoittajien tulkintaan - tämä ei siis ole faktaa, koska sen saaminen ei ollut mahdollista. Artikkelin on ollut kommentoitavana niin HSY:llä kuin kaupungilla, mutta varsinaisia asiakorjaus-ehdotuksia emme saaneet. Oletamme siis, että käsityksemme voisi olla ”lähellä totuutta”.

Hulevesijärjestelmien rakentaminen vailla ajantasaista ohjeistusta

Espoossa on paljon vanhoja asemakaava-alueilla olevia tiealueita, joiden ympärillä rakentaminen on tiivistynyt aikojen kuluessa. Näille alueille Espoo pyrkii tuomaan parannusta ja helpotusta hulevesien hallintaan (hulevesiä ovat kaikki tievaalta ja maata pitkin kulkeutuvat vedet sekä myös salaojien vedet). Samalla päällystetään tiet ja rakennetaan kevyenliikenteen osuudet. Nämä kaikki tehdään samalla kertaa ja se tarkoittaa pidempää, suuritöisempää tiealueen mylläystä hetkellisesti. Lintuvaarassa Punavarpusentien, Rautaisentien ja lähiympäristön tietyöurakka on viimein saatu alkuun. Sitä ovat monet naapuruston talot odottaneet, koska hulevesien kanssa on ollut ongelmia. Osa asukkaista on puolestaan odottanut teiden pinnoitusta pölyämisen vuoksi. Tiedämme myös, että kaikki eivät ole olleet mielissään hankkeesta, mutta mielestämme se on välttämätön. Hanke, joka vihdoin ja viimein on alkanut, piti alun perin käynnistyä jo useampi vuosi sitten.

Hankkeessa toimii urakoitsijana Espoon kaupunki, joka luovuttaa

kadunrakentamisen yhteydessä toteutetun hulevesiviemäroinnin HSY:n vesihuollolle valmistumisen jälkeen.

Ongelmaksi kiinteistönomistajan näkökulmasta on tullut tiedon puute, tiedon ristiriitaisuus ja tilanteen epäselvyys. Kesällä alueen kiinteistöihin jaettiin Rakennamme kunnallistekniikkaa -vihko, jonka perusteella kaupunki odotti kiinteistönomistajien toimivan. Läheskään kaikki eivät ole ymmärtäneet toimia vihkon perusteella, vaikka tosiasia kuitenkin on, että kaikilla rakentamisalueen kiinteistöillä on VELVOLLISUUS liittyä tulevaan hulevesiviemärointiin, ellei kiinteistöano ja saa liittymisestä vapautusta.

Moni, jota hanke nyt koskettaa, ei vielä tiedä, mitä pitäisi tehdä tai mistä ja kuinka suuri lasku mahdollisesti tulee perässä.

HSY:n vesihuollon omat toimintatavat siitä, miten näissä hankkeissa pitäisi kiinteistönomistajan näkökulmasta edetä, eivät ole selvillä. Tästä syystä kiinteistönomistajien saamat ohjeet ovat olleet hyvin ylätasolla ja osin ristiriitaisia ja täysin puutteellisia. Tänä syksynä on alkanut projekti, jossa määritetään HSY:n jäsenkuntien (Espoo, Helsinki, Kauniainen, Vantaa) ja HSY:n yhteinen näkemys mm. näistä yhteishankkeina toteutettavien vesihuollon hulevesijärjestelmien suunnitteluun, rakennuttamiseen ja ylläpitoon liittyvistä periaatteista, ja liittymien kustannusvaikutuksista huomioiden mahdollisimman tasapuolinen kuntalaisten kohtelu myös kustannusnäkökulmasta. Tuon työn tulos ei kuitenkaan ehdi meitä meneillään olevassa hankkeessa auttaa eteenpäin.

Lintuvaaran hankkeen alkukatsel-

mus pidettiin alkukesästä 2011. Tilaisuudessa otettiin lähinnä kantaa siihen, oliko kiinteistönomistajilla vaatimuksia kaupungin suuntaan mahdollisesti poistettavan kasvillisuuden suhteen tai oliko kiinteistönomistajalla velvollisuus poistaa jotakin kaupungin puolelta. Katselmuksessa ei ollut kiinnostusta siihen, mihin kiinteistön hulevedet nyt johdetaan.

Tämän tilaisuuden jälkeen kullakin kiinteistönomistajalla on ollut velvollisuus tarkistaa, miten omalla tontilla on tähän mennessä otettu hulevedet huomioon.

Miten kiinteistönomistajan tulisi toimia?

UUDEMMAT TALOT

Hulevesiasiat on jo talon rakentamisen yhteydessä otettu huomioon (suunnitelmat ja toteutukset näkyvät lupapapereista) joko niin, että hulevesiputken pää on jo valmiiksi rakennettu tontin rajalle tai tontille on rakennettu imeytysjärjestelmä, jossa vedet eivät aiheuta naapurille haittaa. On huomioitava se, että kadunrakentamisen myötä nykyiset avo-ajat poistuvat kadun varsilta, ja vedet eivät niin ollen johdu aikaisemmalla tavalla Punavarpusentien eteläpuolen avo-ojiin.

A) Hulevesiputken pää on jo valmiiksi rakennettu lähelle tontin rajaa, mm. tienvarren avo-ojaan

1) Tilaa liitoskohtalausunto HSY:stä (www.hsy.fi/vesi, sähköposti: vesiliitos.espoo@hsy.fi). Liitoskohtalausuntoon kannattaa liittää mukaan asemapiirros, josta selviää, missä hulevesiputken pää sijaitsee. Mikäli liitoslausuntoa ei ole pyydetty, kaupunki ei välttämättä osaa varautua kiinteistön liittämiseen verkostoon (esim. liityntäkaivo). Jos kiinteistö ei hae liitoskohtalausuntoa eikä siltä tule näkyvää sadevesiputkea

kadun sivuojaan, liitosta verkoston rakentamisen yhteydessä ei tehdä. 2) Tee liittymis- ja käyttösojpmus, kun olet saanut liitoskohtalausunnon. Sojpmuksen takaraja-ajankohdasta ei ole olemassa tietoa.

B) Hulevesiputken pää on jo valmiiksi rakennettu, mutta El tontin rajalle tien reunaan asti. Toimi alla olevan VANHEMMAT TALOT -ohjeen mukaisesti.

C) Tontille on rakennettu imeytysjärjestelmä

1) Ano vapautusta liittymisvelvollisuudesta Espoon ympäristökeskuksesta (www.espool.fi). Lupa myönnetään tapauskohtaisesti. Periaatteessa vapautuksen voi saada, jos pystyy osoittamaan, että kiinteistön hulevedet imeytyvät tai ohjautuvat hallitusti sellaiseen paikkaan, josta ei aiheudu muille ympäristössä haittaa (esim. naapurin kellareille). Käytännössä Lintuvaaran kaltaisella alueella vapautuksen voi saada sellainen kiinteistö, jonka tontti rajoittuu puistoon (=metsään) ja tontti viettää puistoon päin, ja puistossa sattu olemaan sopivasti jonkinlainen avo-oja, johon kiinteistöltä voidaan johtaa putki.

VANHEMMAT TALOT

Hulevesijärjestelmää ei ole tontilla rakennettu (et todennäköisesti löydä mitään lupapapereistasikaan). Teetä hulevesisuunnitelmat LVI-suunnittelun asiantuntijalla Hae liitoskohtalausunto HSY:n vesi- huollosta

Ole yhteydessä ja hyväksytä suunnitelmat Espoon kaupungin rakennusvalvontakeskuksessa (toimenpidelupa)

Rakenna järjestelmä tontillasi suunnitelmien mukaan. Kustannukset tulevat sinulle. Rakentaminen vaatii omalla tontilla kaivutöitä ja pahimmissa tapauksissa jopa pumpun hankkimisen, jos vesien johtaminen verkostoon ei muuten onnistu.

Toimi muilta osin UUEMMAT TALOT -ohjeiden mukaan.

Jos kiinteistönomistaja ei hae liitoskohtalausuntoa, eikä kiinteistöltä tule sadevesiputkia kadun si-

vuojaan, mitään liitosta kaupungin puolesta ei tehdä. Jos kiinteistönomistaja haluaa myöhemmin liittyä hulevesiviemäriin, joutuu hän itse kaivamaan linjan tontin reunalta runkoviemäriin asti.

Mitä tämä lysti sitten maksaa?

Maksupuoli on mielenkiintoinen kysymys. Tämän pitäisi epäselvienkin ohjeitten mukaan maksaa, mutta toisaalta tämä saattaa edetä maksamatta. Tai sitten jälkilasku voi olla todella suuri...

Miten tuo on mahdollista? Miten tilanne voi olla näin nurinkurinen? Jos nykyohjeita noudattaa, ja hankkii liitoskohtalausunnon ja tilaa liittämisen, pamahtaa lasku kiinteistönomistajalle asiasta. Maksun suuruus riippuu kiinteistön rakennusoikeusneliöistä. Esimerkkinä omakotitalo kerrosala 101-250 k-m2 maksaa liittymismaksuna 873,05 €, lisäksi tulee liittöstyömaksu 442,80 € sekä kiinteä rakentamismaksu 492 €. Käytönaikainen kk-maksu on 5,55 €/kk (hinnat sis. alv., 1.1.2011 hinnaston mukaan).

Mitä tapahtuu, jos kiinteistö ei liity?

HSY:n vesihuolto ei käytännössä valvo sitä, liiityykö kiinteistö järjestelmään. Velvollisuus liiitryä siihen on kuitenkin olemassa. Espoon ympäristökeskus on se instanssi, jonka tehtävä on valvoa liittymisiä. Suoranaisia rahallisia sanktioita ei ole liittymättömyydestä, mutta jälkikäteen liiitryminen tulee kiinteistönomistajalle huomattavan paljon kalliimmaksi. On myös huomattava, että nimenomaan vesien aiheuttamat haitat kiinteistön naapureille voivat johtaa jopa korvausvelvollisuuteen ja lisäksi voivat pakottaa liittymään järjestelmään jälkikäteen, mikä on todella kallista puuhaa. Mikä mahtaa olla vaikutus kiinteistön arvoon myyessä, jos 'pakollista' liittymistä hulevesijärjestelmään ei ole tehty?

Jos taas kiinteistönomistaja ei tee sopimusta, saattaa olla, että hänen vetensä silti ohjataan järjestelmään oikein. Jos työmiehet löytävät putken pään tontin rajalta

tehdessään työtä, he liiitvät sen järjestelmään oli liitoskohtalausuntoa tai ei (tämä sinällään on tietysti hieno asia). Jos putken pää ei tule heille vastaan, he eivät sitä tietenkään voi liiitryä. Silloinkaan kiinteistönomistajan ei tarvitse maksaa mitään, sillä hänen vesiään ei ohjata minnekään ... Mutta ENTÄPÄ, JOS hänen tonttinsa vesien voidaan jatkossa osoittaa aiheuttavan ongelmia toisella tontilla. Tuolloin aiheuttaja on velvollinen omalla kustannuksella hoitamaan jälkikäteen koko järjestelmään liittymisen.

Näiden epäselvien ohjeiden perusteella jokaisen kiinteistönomistajan on tehtävä omat ratkaisunsa. Kukin päättää, miten haluaa tähän yhteiseen hankkeeseen osallistua ja minkälaisen riskin ottaa. Tässä on ehkä mahdollisuuksia hoitaa tämä "ilmaiseksi" eli toisten kustannuksella, maksaa normaali taksa tai jälkikäteen ongelmatilanteen edessä maksaa paljon enemmän.

Vesien johtamisen ja yleisen asu- misturvallisuuden sekä -terveel- lisyyden takia lienee parasta, jos kaikki ratkaisevat tilanteen joko liittymällä järjestelmään tai virallisesti hyväksytyn imeytyskentän avulla.

Niin kauan kuin toimintaohjeet (ja lainsäädäntö) ovat näin epäselvät, tilanne ei kohtele meitä kaikkia tasapuolisesti. Toivotaan, että meillä oleva HSY:n ja jäsenkuntien projekti tuottaa pian konkreettisia ja tasapuolisesti kuntalaisia kohtelevia tuloksia kiinteistönomistajan näkökulmasta aina ohjetasolle asti. Siihen asti me kukin päätämme itse, mitä teemme.

*Elli Perklén ja
Vesa Mäntymäki*

P.S. Autoilijoiden pitää olla erityisen varovaisia näillä työn alla olevilla tieosuuksilla, joilla kuorma-autot, työkonet, autot ja ihmiset lapsista vanhuksiin liikuvat! Tietyön ajan liikenne on ymmärrettävästi vaarallisempaa kuin normaalisti. Ei tehdä siitä itse vielä vaarallisempaa.

Meiltä saatte juuri sellaisen pikkujoulukam-pauksen, kun haluatte! Teitä palvelee ammat-titaitoiset Parturi-Kam-paajat Minna, Petriina ja uutena vahvistukse-na Saila, sekä Kaarina myös silloin tällöin, kunhan eläkepäiviltään ehtii.

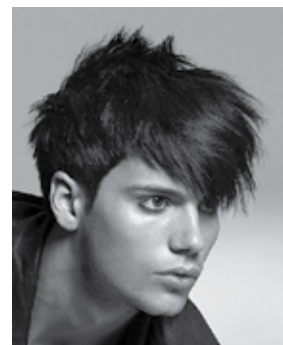
PS.

Muista myös ihanat lahjat pukinkonttiin, esim. Schwarzkopf Bonacure lahjapak-kaukset 19,50 sekä lahjakortit.

Tervetuloa koko perheen parturi-kam-paamoon vanhat sekä uudet asiakkaat!

MA-TO	9-18
PE	9-17
LA	9-14

Sekä sopimuksen mu-kaan

Schwarzkopf
PROFESSIONAL

WELLA
PROFESSIONALS

**Parturi-
Kampaamo
Koskinen**

Lintuvaarantie 46-48
02660 Espoo
Puh. 09-5414334

SUPERMARKET
MANKKA

Sinikalliontie 1, 02630 Espoo

Lintuvaaran Omakotitaloyhdistykseen liitytään:

a) Lintunen -lehdestä löytyvällä lomakkeella, paikallisyhdistyksen nimi on valmiiksi täytetty tai

b) Omakotiliiton WWW-sivujen kautta
<http://www.omakoti-liitto.fi> -> Liity jäseneksi.
Valitse paikallisyhdistyksen nimi (SUOMEN OMAKOTILIITON UUDENMAAN PIIRI/Lintuvaaran Omakotiyhdistys) liittymislomakkeeseen.

Yhdistys on Suomen Omakotiliiton paikallisjärjestö (v. 2008 alkaen).

Jäsenmaksu on 20 EUR. Suomen Omakotiliitto lähettää

laskun jäsenelle ja tilittää paikallisyhdistyksen osuuden meille.

Jäsenkortti tulee postissa.

Yhdistyksemme ilmoitustaulu omakotiyhdistyksen tiedotteita varten on Lintuvaaran kioskin ja kukkakaupan edessä.

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tilinumero:
Nordea-Leppävaara, IBAN: FI90 2386 1800 0095 14

Juhlakatoksen vuokraus Anne Kangas, puh: 0405884496, sähköposti: anne.kangas@tieto.com.

Hyviä hetkiä varten

Lasituksen avulla saat helposti viihtyisää lisätilaa kotiin. Lasi-terassilla voit viettää mukavia hetkiä ympäri vuoden, suojassa tuulelta ja tuiskulta.

NIKA on korkealaatuinen ja kotimainen lasitusratkaisu terasseille ja parvekkeille. Saat kaiken helposti ja yhdessä paketissa suunnittelusta asennukseen ja käyttöopastukseen.

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen jäsen, ota yhteyttä meihin, pyydä ilmainen mittauskäynti ja hinta-arvio!

NIKA
Tekee arjesta valoisamman

NIKA-Lasitus Oy, puh. 010 397 7800
 Amerintie 1, 04320 Tuusula

Lähimmän jälleenmyyjän löydät osoitteesta www.nika.fi

YÖSYÖPÖILLE

MA-LA 7-23

SU 10-23

LINTUVAARAN
MYYMÄLÄSSÄ
ON:

MATKAKORTIN
LATAUSPISTE

JA

VEIKKAUS-
PISTE!

Ostokset
kotiin
vaivatta
 netistä:
alepa.fi

alepa

HOK-ELANTO

**BONUS
JOPA 5%**

lisätietoja:
hok-elanto.fi

ALEPA LINTUVAARA
LINNUNTIE 2
02660 ESPOO
PUH. 010 76 69920

**NAAPURI, JONKA
TUNNET NIMESTÄ**